

האם התעלה בוערת?

ב מִכֵּץ רֵאשׁוֹן נִרְאִית הַמִּלְחָמָה כְּתוּב־
גַּה אֹרֶקוּלִית מֵרֵהִיבָה, חִינָגָא שֶׁל זִיקָר־
קִין, שְׂרִיקוֹת וְרַעֲמִים, שְׁבַע־כּוֹרֶחַךְ אֶתָּה גַּפ־
עַם וְנִרְגַּשׁ לִמְרֹאֶה.

כשעולה הירח על התעלה, היא נראית על שתי גדותיה כארץ־אגדות קסומה. שתי ערי רפאים, קנטרה המזרחית וזו המערבית שבידי המצרים, פרושות לאורכה חשוכות ודוממות.

להבחין מהיכן יורים ולאן. אבל בלילה, כש
הכדורים הנוחים קורעים את האוויר בפסים
הרננים אדומים וירוקים, אפשר לעקוב אחו
כל כדור מרגע הפילוט מהקנה ועד להתנפנפ
לנתזים. כשרבבות כדורים זוהרים כאלה חר
צצים בשריקה את התעלה משני הכייתנים, הר
פכת התעלה לתמונה פסיכולית מהממת.

וזה רק האברטורה. לא חולף זמן רב עד
שלחזורמה הקלה מצטרפים הכלים הבינוניים.

מדליקות מדורות צבעוניות במקום בו נחתה.
כשכל זה קרה בבירה המשמרת לאורך
קילומטרים, בה משתקף קטע אחד ויחיד
אחר מתחיל במקומו, והו' מחזה בלתי ניתן
לתיאור, שיש בכוחו להשכיח לגמרי את ה'
משמעות האמיתית של הכלים המשחקים בו.
לאט לאט דווקים קולות הירי. תחלילים
הכדורים הנוחים, הרדופים זה את זה ונצ'
שות דלילות יותר, מסימפוגיה רב־כלית נר'

את שריקות הסוגים במעוס למטרה בלתי נודעת. כשם שהכל התחיל, כך זה נגמר. פתאום. השקט הופך בלתי־נסבל. ההרגשה היא של החמצה גדולה, של חבל־שנה־נגמר. ורק אז מתחילים לתפוס ולהבין שבצעם כל הזכר המלהיב הזה, שבאותן בלתי־מוזע מפעים ומרגש, זה משהו שחורג ופועץ אני שים, שמחכים ומדליק בתו, שמשאיר אבי־רים קטועים בשדה ומשקה אתו בדם.

★ ★ ★
פלירט מלפני מן החזית

וְהִי הַתְמוּנָה וְזוּהִי הַהֲרָגָה שֶׁל מֶה
שֶׁהֶפֶךְ כָּבֵר לַאֲחֵרוֹנָה לְמַסְבֵּעַ לְשׁוֹן: תִּקְ-
רִית־אֵשׁ בַּתְּעֵלָה.

כל זמן שאין נפגעים בצד שלך, כל עוד
נפגים והפצצות מהצד השני נוחותם הרחק
מאחוריך, כל עוד הכדורים הוזהרים שורקים
מעל ראשך או נעצרים תומת המיפגע שלך
— יין — זהו מחזה שמרוב רק אל החוששים
ומציף אותם בשיכון המשתק לגמרי כל
הגיון ומחשבה.

לפעמים זה הופך למשהו סוריאליסטי. ש-
כבנו בעמדה וצפינו אל

התעלה. בריוק ברגע זה הצליח הקשר
שלידנו להשיג ו' י' א' ו'

במרחק מאות קילומטרים מזרחה. מהבית לא
היתה תשובה. כנראה הלכו ברגע זה לקול-
נוע או משהו אחר. אבל המרכזיות בעלת
הקול הצעיר היתה על הקו, בחל אביב.

הקשר, צבר בן 20 מפתח תקווה, לא ניתק את הקו. הוא התחיל לחזר בטלפון אחר המרכזנית. היא ידעה שהוא מדבר מקנטרה. אבל ספק אם היתה מסוגלת להעלות ב־דמיונה הפרוע ביותר, שהוא מדבר מעמדה קיזמית במוצב.

אלו הן המרגמות מכל הקטרים. לכל פצצה של מרגמה יש מניגבה בשתי אוסקובות שר: "הפוק" העומם של יציאת הפגז מן הלוץ, וה"כום" המזהדה של ההתפוצצות. להן גם מה להגיד בנושא התאורה. פצצות תאורה מתפוצצות באוויר, צונחות במיצינחם קטנים ומאירות את השטח בוהר-שליט. פצצות זרמיות מתפוצצות אלפני זיקוקיו.

שום רחש, שום תנועה, אף ניצוץ של אור.
השקט המרמה הוא עמוק כל כך, עד שניתן
לשמוע את איוושת צמרות האקליפטוסים ה-
ענקיים שבשתי הגדות, ואת ליטוף הרוח על
המים הכסופים.

לפתח, כמו למגע ידו של קוסם, נדלק
הכל מאופק עד אופק. בבת אחת פוצחים ב־
אש מאות כלי נשק קל. לאור היום לא ניתן

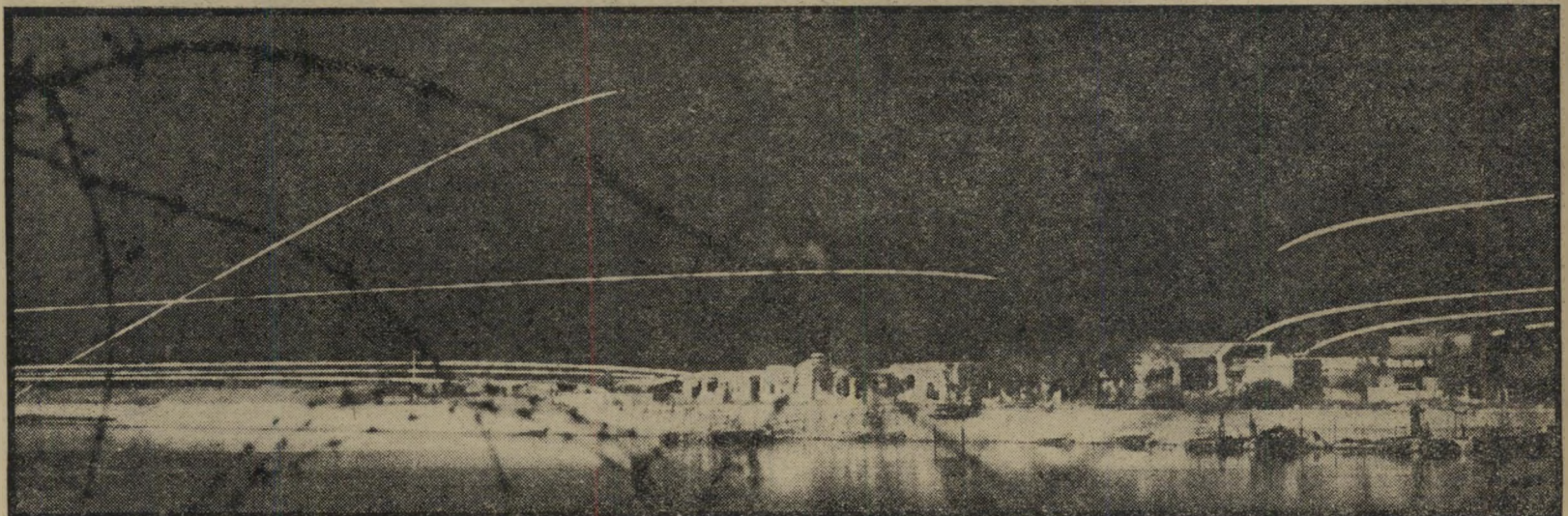
תרים רק סוליסטים. נחש האש הגרוע לאורך
תעלה גזע וגוסס לאיש, ואז, שנדמה שזה
הסוף, והשקט ישוב ויצא מתוך התעלה, מת-
חלים להדהד הכלים הכבדים, כמו חופים ר-
מצילתיים בפרק האחרון של היצירה המוסי-
קלית. אלה הם פגיו התותחנים משני הצדדים.
קם באים מרחוק ונופלים רחוק, כאילו מנה-
לים ורשיח מעל ראשי, ואתה שומע רק

של צה"ל, שעה שמוצבי צה"ל בתעלה פתחו באש נגדית להשתקת מקורות הירי המצריים. על רקע הפיצוצים שבעומק ניתן לראות את צלילות הבתים שעל גדת תעלת סואץ, מאחורי ה־בהקים הבהירים של להבות ההתפוצצויות — אשר דמותם משתקפת גם על־פני המים.

אש לעמדות העורפיות

להבות אש ותמורות עשן עולות מקנטרה המצרית, הגדה המערבית של התעלה, הריקה מתושבים, בה הציבו המצרים את עמדות המרגמות שלהם. התמונה צולמה מתוך מעוז

מאות בתלאיב. קנטרה המערבית מוארת כולה, כשהפצצות והכדורים הנוחים ניתנים מעליה כזיקוקין די־נור, הפסים הבהירים הם נתיבי הכדורים הזרחניים הנורים לעבר עמדות המצרים בקנטרה. תמונה זו צולמה כשצמצם המצלמה פתוח לרווחה במשך מספר שניות.

כמו ביום העצמאות כך נראית הגדה המערבית של תעלת סואץ, בה התבצרו המצרים בעוצמה אדירה, שעה שמונחת עליה אש כוחות צה"ל שבגדה המזרחית של התעלה. המחזה הוא כמו ביום העצ-

כמו ביום העצמאות